

KEVEVÉRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 9 kor. 80 f., felévre 4 kor. 80 f., negyed évre 2 kor. 40 f.
Vidékre . . . . . 10 koronára . . . . . 5 koronára . . . . . 2 kor. 50 f.
— Egyes szám ára: 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

JAKABFY ERNŐ DR.

Kiadóhivatal, hvá az előfizetések és hirdetések is küldendők:

Oberläuter Róbertné könyvnyomdája, Kevevéra.

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÉRA” szerkesztőségére intézendők.

A nők gazdasági kiképzése.

A nőknek az utóbbi két évtizedben nagy szerep jutott az érvényesülésre. Az összes pályákon — még a jogi pályát is beleértve — látunk nőket, akik a tehetségüket érvényre juttatják. Különösen az északi országokban fejlődött ki a nők versenye a férfiakkal, ahol nemcsak a közigazgatásban juttatnak szerepet neki, hanem már az ügyvédi talárt is felveheti és a jogvédelemben is versenyre kelhet férfi pályatársával. Orvosok már nálunk is vannak a női nemből, mindannyian derekasan megállják a helyüket, akár a kórházi szolgálatban, akár a magán praxisban. A kereskedelmi pálya zsufolóság tele van női alkalmazottakkal.

A nők számára való pályanyitás a liberálizmus egyik folyománya volt, amely azonban csak ott tudott igazán érvényre jutni, ahol az igazi liberálizmus szelleme vezeti az intéző köröket, mert azokban az államokban, ahol egy ál-liberálizmus vezette a kormányt akkor, amidőn a nőknek

minden pályán való térfoglalását megengedte, ott már most jelentkeznek e „szabadelvűség” kinövései.

Legfeltűnőbb, hogy a munkásosztály, amelynek nem kellett sokáig várnia az ilyen fajta felszabadításért, hogy ez az osztály már most követeli, hogy a női munkások munkaidejét törvényileg szabályozzák. Követelik, hogy az éjjeli munkát töröljék el és hogy leány, vagy asszony még ha kedve volna is, ne dolgozhassék éjjel és bizonyos időn túl.

Ezekből világos, hogy a nők számára adott munkakedvezmények nem mindenütt voltak áldásosak. És megfeledeztek arról, hogy hiszen a nő az otthonában is betölt egy bizonyos munkakört. E munkakör a házkörülteendőkön kívül a nőre rója a kertben és a gazdaságban való gondoskodást. A kormány elhatározta, hogy a nőképzésnek ezt az ágazatát fejleszteni fogja és a fejlesztést azzal indította meg, hogy a jövő évben — amennyiben azt az idetartozó miniszterium költségvetése megengedi, több női gazdasági iskolát fog megnyitni az

országban. Hogy ezek az iskolák lendülni fognak, arra garancia a magyar nőnek a gazdaság iránt való nagy fogékonysága és magyar nőknek e téren való ősi praxisa. Akármilyen furcsának tetszik is, de ezzel éppen úgy vagyunk mint bizonyos iparágakkal, amelynek a tökéletesedése művelőinek ivadékról-ivadékról való képesség átszarmazásától függ. A mozaikot azért tudták Velencében és csak Velencében ilyen nagyra fejleszteni, mert ennek sehol egybűt nem voltak olyan munkásai, akiknek már a dédapjuk is, sőt az úkapjuk is mozaikmunkával foglalkozott volna. A malom ipar nem nőtt volna nálunk oly nagygyá, ha itt ebben az országban már századok óta különösen a gépipar lendülése előtt nem foglalkoztak volna generációk a molnár iparral.

Ugyanígy vagyunk a női gazdasági tevékenységgel is. Ősök följegyzései és az utódoknak a tevékenysége bizonyítják, hogy asszonyaink mindig kiváló gazdasszonyok voltak és bizony bűn volna, ha ezt a speciálisan magyar ügyességet nem hasz-

TÁRCA.

—**—

A zenélő óra.

A szobában félhomály uralkodott. A sötétplüs bordó függönyön áttörték magukat a napsugarak, mintha végleg széjjel omlani nem tudnának mielőtt búcsút nem vesznek a vén barokk stílusban épült masszív palotától. A szobában ketten voltak, a beteg meg Ferenc barátja házi gyónató. A vén fali óra éppen zenélni kezdte a hetet. Egy ősrégi finálét játszott. A pap elállítani akarja a halk muzsikát, de a beteg tagadólag oda szól:

— Ferenc Páter, ne bántsá. Hagyja hadd játszon, ki tudja nem-e utoljára halom. Hadd játszon, Istenem tudja mi jutott az eszembe? Rokokó s krinolinok hölgyek, parókás férfiak, a finálé, a kórma-gyar. Igen ebben a teremben tartották mindig a mulatságot. Három éves voltam. Azóta minden megváltozott, pedig csak 20 esztendeje. A régi világtól semmi sem maradt meg, csak az a zenélő óra, meg a képek. Ferenc Páter mondja? Mi varázsolja azt a szép s kellemes derűt ennek a sok dédatyáimnak az arcára? Őszbe

borult valamenyi. Milyen sokáig is éltek azelőtt az emberek. Nézzen meg engem. Huszonhárom éves vagyok, már is megyek. El kell mennem. Igen én érzem, hogy meg fogok halni. Higyeje el nem sajnálom. Mit sajnáljak? . . .

A beteg felsóhajtott, s úgy tett mint-ha valami nagyon nehéz teher nehezede-ne mellére. A Páter az ima számolynál térdel-pelt, s két tenyerébe temette az arcát. Az óra egyre játszott. Mélabús lafranze-szerű melódiait pengetett. A nemes s tiszta hang-hullámok befutották a kissé nehézkesen berendezett nagy szobát, s a klasszicizmus-ba kontárkodó akkordok szinte hozzá il-lettek az ősök derült s ártatlan arcához.

— Ferenc Páter! jöjjön ide, ide mel-lém. Húzza erébb a széket s beszéljen va-lamit. Igaz, hiszzen nekem győnnöm kelle-ne. A pap odaült az ágy mellé, s egy la-tin imát morgott. A kuszált haju fiatal-ember melle zihál, s szemei beestek, s szava szakadozott.

— Igy ni. Hallgasson ide. Bűn az ha . . . ha, ne haragudjon nem tudom, nem merem kimondani, bocsássa meg anélkül, hogy meggyónnám.

— Nem, gróf úr azt nem tehetem. A jó Isten csak azt bocsátja meg, amit meg-

gyónnak.

— Higyeje el az nincs rendjén. Hogy adjam elő mondanivalómat, amikor oly csúnya még gondolatnak is. Különben el-mondom. Maga az én tékozló és parázna életemet ugy is ismeri. Mindezt azonban még tetézi egy becstelenség. Ez nem csu-nya! Ugy-e nem? Nos, feleljen? Nem hallja?

— Megbocsát, még azt sem tudom, hogy mire feleljek!

— Egy törvénytelen gyermekem van. Mit néz oly ijedten? Nem bűn volt a cé-lom, hanem a szerelem. Igen is. Különben mit tudja Ön, hogy mi a szerelem. Ugye nem tudja? A gyermek fiú lett. Most 4 éves bűn ez? Bűn apának lenni? Bűn utálni azt, akit nem szeretünk? Bűn imá-dni. bálványozni egy olyan valakit, akit elleneznek a szüleim meg az egész rokon-ság? Bűn titokban csókolni egy olyan gyermeket, akinek nyilvánosság előtt a sofföröm az apja? E titkot én tudom, az asszony s Ön a Páter. A gyerek nem tudja, de este tudtára adom. Nos? Beszéljen? Bűn-e, vagy nem bűn.

— Bűnnek bűn ez fiam, de menti, enyhíti cselekedetét a kétségkívül megál-

nositanánk és nem kötnénk össze a modern eszközök igénybe vételével.

A gazdasági iskolákat mindenképpen üdvözlünk, és kívánatos, hogy minél előbb nyitassanak meg. Reméljük, hogy ezek az iskolák mintái lesznek a külföldön megszervezendő hasonló iskoláknak. Mert a külföldnek is vannak gazdaságai, tapasztalatra és jó tanácsra azok is rászorulnak némelykor és annak csak örülhetnének, ha az oktatást tőlünk, tapasztaltaktól vennék.

Azt hisszük, hogy ez a befektetés meghozza a maga gyümölcseit és reméljük, hogy a kormány nem fog késni sokáig, hogy ezeket az iskolákat, amelyek mintegy levezető csatornái lesznek annak a szomorú jelenségnek, hogy minálunk az összes pályákat annyira ellepi a nők, hogy már komolyan kell gondoskodni olyan pályáról, amely legjobban felel meg az egyéniségüknek, és leginkább van hivatva megőrizni nőiességüket.

Az iskola mindig nagy és magaslatos dolog marad még akkor is, ha maga a tanterv és annak kivitele nem is felelnek meg a várakozásoknak. De maga a tény, hogy mi itten tanulunk, agyvelőnket és akaratunkat fegyelmezzük, már az maga elég biztosíték arra nézve, hogy nem egészen hiábavaló munkát végeztünk.

Bizzunk a kormányban, amely megtervezte azt az elhanyagolt ok-

tatási ágazatot és bizzunk abban a tanári testületben, amelynek feladata lesz új iskolák irányítása és fejlesztése.

Haltotak napján.

Sokat gondolkoztak és sokat irtak már afelett, hogy ugyan mi jelentősége van annak ha mi utódok kegyelettel és szeretettel ápoljuk elődeink emlékét és évente egy napot szánunk nekik. A radikálisabban gondolkozók sem tudják kikapcsolni érzésvilágukból azt a bánatosan jól eső vonást, hogy ne járuljanak azoknak a sirjához, akiket életükben akár egyéni kiválóságok miatt, akár munkájuk és munkájuk eredménye jogán tiszteltek vagy szerettek.

Mély emberi természet diktálja ezt a hódolatot a halottak irányában. Az ős ember még valóságos kultuszt üzött a halottaival, barbár ceremóniákkal áldozott neki, azt hitte, hogy a halott hatalmasabb az élőnél és az Istenek előtt ő tudja közvetíteni az életben maradtak ügyes bajos dolgát.

Ez év haltottainak lajstroma nem szűkölködik, olyan részesített. Csak a görög királya és Brankovics patriarkára gondolunk és azokra a hősökre, akik a balkáni harcmezőn ontották vérüket királyukért és ha-

zájukért. Világtörténeti színjáték játszódtott le ezeken a téreken, ezekre sirját ásták meg, és e sírok felett ezek tragédiája fakadt. Özvegyek és árvák járulnak halottak napján szeretettek sirjára, és boldogok, ha megtalálták legalább azt a földdarabot, amely alatt minden földi boldogságuk el van temetve.

Nekünk magyaroknak is van elég siratni valónk. Nagyaink közül sokan kidültek a művészet, a tudomány és a politika történetébe fel kell jegyezni olyan neveket, akik vesztességét képezték a hazának.

Nézzünk csak széjjel temetőinkben, milyen megható és egyuttal felemelő látvány tárul az ember szeméi elé. Ott látjuk az anyákat, akik gyermekeiket siratják, a gyermekeket, akik szüleik sirja felett hullatják könyeiket. Majdnem minden sirdomb felett koszorú vagy virág jelzi, hogy itt alant a földben egy ember porhüvely nyugszik, akit életben szerettek. A szeretet melankolikus szép őszi ünnepe a halottak napja. Kis mécsesek csillognak fel halottak napjának estéjén és az apró csillagok az élők lelkének szent visszataszítására. Valóságos zárandoklás történik ilyenkor a sirkertbe, ünnepi zárandoklás, mert a szeretet tiszta és csinos külsőt keres, nem pedig szegényes gyászt. A sírokat is, serényen felpompázzuk, valahogyan érezzük, hogy az áhitat fokozásához tartozik ez a disztés éppen úgy, mint a templomok szobrai és képe.

Becsüljük meg azt a napot, mint olyant, amely napon alkalmunk van bizonyítani, hogy bennünk is lángol még a szeretet mécsese. Keresünk fel halottaink sirját és imádkozunk lelki üdvéikért, mert ezzel csak bizonyoságot teszünk arról, hogy a mi lelkünkben is nemesebb érzések falkadhatnak. Így használ a halott az élőnek, így nemesbülünk olyanok által, akik a mi számunkra nem egyebek már, mint egy drága emlék, egy mécses lángja, vagy egy marék virág.

A halott emlékéhez nem fér sem gyűlölet, sem irigység, sem pedig rosszakarat. Mi élők is törekedjünk arra, hogy embertársainkkal szemben jóságosak és békések legyünk.

HIREK.

= Református istentisztelet. Vasárnap f. hó 2. án d. e. 10 órakor a helybeli p.o.g. fiúiskola dísztermében református istentisztelet lesz melyre a ref. hívők és az érdeklődők szívélyesen meghívotnak.

= Reformáció emlékünnap. A múlt héten elmaradt, úrvacsorával egybekötött istentiszteletet vasárnapon november hó

lapítható igaz érzés. Ön átgázolt az emberi törvényen, hogy eleget tegyen a természet törvényének.

A beteg arc felderült s egy örömkönnyesepp bugyán a szemébe.

Csit! Ezt csak Önnek mondom gróf úr, mert az én felfogásomnak a világéval egyezni, kell amely e cselekedetben semmiféle enyhítő körülményt nem talál és a legridegebben kimondja az ítélet, hogy az bűn és bűn! Lássza ez az emberi törvény Ön ezt átlépte, egy pillanatra nemes benső ösztöne után ment. . . és már a világ előtt bűnösnek kell lennie.

A beteg szinte lázban égett az örömtől, s ugyan csókolni szerette volna a pátert.

— Hivassa be kérem a soffőrömnnek mondott fiút. Az udvaron kiáltsa a nevét hangosan. Janikának hívják. Kicsi fekete szemű gyerek. Hívja be rögtön. Úgy érzem, hogy meg nem érem a holnapot, én elbúcsúzom még utoljára tőle. Kiáltsa a nevét. Kiáltsa hangosan.

A barát elment. Egy pillanatra csend lett. Bejött az inas s meggyújtotta a lámpát. Kinn már sötét lett minden, s a távoli házak feketébe öltöztek. A siri csendet csak az óra egykedvű tik-takolása zavarta meg, meg a beteg szinte hangos lélekezete. Csoszogást hallott a folyóson. Belép a Páter meg egy fiúcska.

— Janikám gyere ide!!

A fiúcska félnéken forgatja kezében kalapját s nem mer a szőnyegre lépni. Ljéd s kipirult arccal hallgatja a beteg

szakadozott szavait.

— Hallod!!? Ide gyere. Ül ide az ágyamra, mesélj nekem majd neked valamit. Tisztelendő úr addig fáradjon ki egy kissé.

A pap kiment.

— Nézd édes kis fiam, én érzem megfogok halni, én . . . . én a te apád vagyok szivem. Igen igen, ne féj, csókolj meg szépen. Így ni. Még egyszer. Hajolj ide mellemre. Igen édes fiam én atyád vagyok s akit te apádnak hívsz az csak nevelőd. Nem kell titkolnod tovább, csak amig eltemetnek. . . . Tudot, hogy szólíts hát??

A kis fiú megszepegő hangon felelni akart, meg nem is. Szeme tele lett könnyel, s csak ennyit felelt:

— Igen tudom, hogy te vagy az apuka hiszen minden este imádkozok érted a mamuskával.

A beteg györsösön szorította mellére barna gyereket, s a meleg könnyeik egybeolvadtak, egy hosszú csókban.

Menj aranyos kis fiam az anyádért is. Siess nagyon siess!!

Megjött az asszony. Kisírt szeméit kétségbeesetten meresztette a Páterre, aki némán intet kezével, hogy ne jöjjön közel az ágyhoz.

Miért? Mi baj? Csak nem fordult rosszabbra a helyzet, Janika menj csókolj meg. Avagy alszik talán?? Tisztelendő úr nos? mi van az urral?

— Csit!!! Térdeljenek le. Egy kukkot sem. Csit!!! Fiam ne közelíts most ide A gróf úr. . . meghalt. . .

2-án d. u. 2 órakor a helybeli polgári fiúiskola harmadik osztályában tartja Wallenstein Jakab homokosi ág. h. ev. lelkes.

= **Uj doktor.** Járásbíróaságunk törekvő bírása Szabó Sándor a múlt héten Kolozsváron sikerrel letette a doktorátusi vizsgát. Az új doktornak szívből gratulálunk.

= **Áthelyezés.** Temesmegye főispánja a vármegei közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében Pincú Kornél járásunk közmegebeült t. főszolgabíróját saját kérelmére Temesvárra, a központba helyezte át.

Utóda Szekeres Dezső temesrékási szolgabíró.

Az áthelyezéssel kapcsolatban 130 teritékes bankett volt a Hoffmann szállóban, amelynek lefolyásáról egy másik hírből részletesebben számolunk be.

= **Kincstári kegyadomány.** Sok utánjárás után most végérvényesen megkapták a kőnyékünkön fekvő román. káth. hitközségek is a várva-várt kincstári földet, amelyekről lapunk hasábjain több ízben megemlékeztünk. A dolgok ilyen kedvező alakulásában nagy érdeme van Petry Zsigmond kincstári ispánnak, aki igen sok jóakarattal és állásával járó befolyásával hathatósan közreműködött ez ügyben.

A plébániák közül a pancsovai kapott 25 holdat, míg társai, omlódi, bereztoói, kevepallósi és kevevárai egyenkint 15 holdat. Az átadás Kevepallóson történt. A hivatalos eljárás után Neuman János kevepallósi plébános vendégszerető házában szükebbkörü lakoma volt.

= **Tűz.** Hétfő délután 3 órakor nagy tűz volt Schwefelbauer András kevepallósi gazda udvarában. Kigyulladt az udvarban felhalmazott sok kukoricaszár. A tüzet sikerült lokalizálni. Az oltásnál igen eredményesen működött közre Dimits községi segédjegyző.

= **Közösvacsora.** Már ezt megelőző más hírtünkben közöltük Pincú Kornél t. főszolgabírók áthelyezését, miért is most inkább a tiszteletere rendezett közös búcsú-vacsoráról kívánunk néhány szóval megemlékezni.

Szerdán f. hó 29.-én esti 8 órára gyűltek össze tisztelői, ismerősei és barátai a Hoffmann szálloda nagy termében a hol hármas asztalorban k. b. 120 személyre szóló díszes teatékú bankett a cigány rázendítésével várta őket.

Nagy volt a jókedv mindenki részéről is, de különösen a közgy. hatóságaink részéről, látván a várakozáson felüli sikert, mellyel ezen ugynevezett munkás és tenni vágyástól lelkes gárda köztiszteltetben álló és közszeretnek örvendő derék hivatalnokai iránt érzett meleg ragaszkodásukat dokumentálni kívánta.

Az ünnepeltnek bevezetése és nagy ovációval való fogadtatása után már csak kis idő telt el, mire a borjú és malacszült került az asztalra.

Pompás és ru. gósságát a zamatos ízű borok tették még izletesebbé. Ezt követte a sonkástésza.

Közben-közben elhangzottak a szívből fakadó és magas szárnyalású, szellemesen csengő pohár köszöntők az ünnepeltnek kedves családjának és kedves öz-apjának egészségére, jólétére és jövő boldogságára.

Először Fábry főszolgabíró köszöntötte fel az ünnepeltet megható s mély hivatal fenéki és baráti érzésről tanuskodó szavakkal. Őt követte Ehrenwalli Dorotka

Ágoston alezredes Nikolics Dusán, Geiger Antal, Budinác M. Wenner Miklós, Keszthelyi J. Neumann János kevepallósi plébános, Kapp János és Pribis Ödön. Mindezekre Pincú Kornél t. b. főbíró ünnepeltünk és atyja főtisztelendő Pincú Péter szívvelyes szavakkal mondottak köszönetet, örök emlékkébe zárván a megjelent ünnepelőket.

= **Az Emánuel család egyik őse.** Most amikor Lipcsén, a nagy Napoleon leverését ünneplő, az u. n. „Népek csatá”-ja 100 éves emlékére leleplezett óriási — emléksobornóval — az akkoriban érdekelt győzedelmes európai hatalmak jelenlegi legfőbb képviselői jelenlétében véget ért fényes napok lezajlottak, nem lehet érdek nélküli dolog azon történelmi tények egyes részleteseményeivel foglalkoznunk, amelyek vidékünk lakosságát is érdekeltetik. A dunai alvidék egyik szülöttjéről esik szó, akinek zseniális. vitész s érdemekben gazdag pályáját a történelem őrzi. Az európai népek lipcsei csatájában, ahol sok magyar szív is elverzett, Versec város örökös főknéje nemes Emánuel Árszen fia: Emánuel Arsenievics György fiatal generálisnak juttatott a sors kiváló szerepet. Nevezett, mint az orosz armádiának egyik fiatal vezénylő generálisa volt az, aki a lengyel származású Poniatovszky János herceget, a francia sereg marsallját — maradvány seregével, — miután a Lipcse mellett elfolyó Elster hídja a franciák által légből röppített, ezen folyóba kergette, ahol a lengyel nemzet egyik legnagyobb fia, aki Napoleon segítségével a 3 részre tagolt volt Lengyelországot ismét egységes királysággá akarta tenni halálát lelta. A magyar nép ajkán élő következő búsdal örökölte meg a lengyel nemzetet ért nagy veszteségét:

Búsul a lengyel, hona állapotján,
Mert Poniatovszky nincsen a csatában!
Kesereg a vajda és az egész pórsák,
Zokogva kiáltják oda a szabadság!

Emánuel generális ezen csatában Lauriston és Duvena tábornokokat is fogságba ejtette, akiket ura I. Sándor cár parancsára I. Ferenc császár és király III. Frigyes Vilmos porosz királynak s a svéd-törököröknek mutatott be. Amikor pedig az egyesült sereg Franciaországba is benyomult s Reims a francia uralkodók koronázó városát is elfoglalta, megtörtént a következő eset: A tábornoki kar a „Notre Dame” nevezetű monumentális koronázó székesegyházat tekintette éppen meg, amikor a franciasereg a várost megtámadta. A tábornoki kar egészen konsternálva eme meglepetésszerű támadáson Emánuel generális lovon termett s riadót fúvatva a házakban nyugalomra tért legénységét felverve, katonasága élén a francia támadást visszaverte. A lezajlott csata után cárja oldalán Oroszországba visszatért, Kaukázusi kormányzó lett, ahol Kazimulla cserkész fővezér leveretése volt elsőrendű érdeme. E cserkészek elleni hadjáratban azonban halálos sebet kapott, melybe nemskára bele is halt. Holtteste Elisabethgradon (a Krímben) pihen monumentális családi sírboltjában. Galitzin herceg a tábornokság és kormányzó hű segédtsége — orosz nyelven írt — könyvben örökölte meg Emánuel György a verseci címeres magyar nemes s örökös főkné Emánuel Árszen egyik fiának, Versec, szülöttjének katona s kormányzó érdemeit. A verseci örökös főkné magyarországi utódja volt azon Emánuel György

verseci járási főnök, aki Nagybecskerekén 1900-ban halt meg, míg a család jelenlegi seniorja: lovag Emanul Sándor kevevárai volt gyógyszerész, polgártársunk, aki családfájára s nagynevű zseniális elődjére igazán büszke lehet.

= **Szenzációs bioskop előadás.** A tegnapi és mai nap folyamán Jules Mary nagy-sikerű, 2300 méteres nagy moziképe a Hoffmann szállóban kerül bemutatásra. A híres dráma főbb jeleneteiről készült színes felvételi képek napok óta láthatók a vendéglői kirakatban.

= **Alkalmi vételek.** Nászajándékok, perzsaszőnyegek, csillárok, kinazüstök, briliáns ékszerek, vadászfegyverek és mindennemű műtárgyak legolcsóbban Sternbergnél, Temesvár Belváros, Mercy-utca. (Telefon 11-77.)

= **Elsőtűt Kevevára.** Szerdán f. hó 29.-én este megtörtént véletlenül azon kellemetlen eset, hogy a községi villanytelepen nem indulhatott meg a gép, illetőleg a vezeték a hálózaton folyó munka miatt nem volt megtelítendő árammal.

Az eset ugyanis így történt. A szerelők a hálózat valamely részében primir munkával, a vezeték felkészítésével voltak elfoglalva. Ezen munkájuk elkészítése életveszélyességénél és félbeszakíthatatlanságánál fogva számításon felüli időt vett igénybe.

Tudvalevő dolog, ha ekkor megindul az áram, a vezetékkel foglalatokodó szerelőkre feltétlen életveszedelem származhatik. Ennek elkerülése végett Bodnár G. üzemvezető úr helyesen csakis úgy intézkedhetett, hogy — ezen biztosbiztos elmet elkerülendő — a szerződés szerinti időpontnál rövid félórával később indította meg az áramot.

Igaz, hogy községünkben többen — különösen azok, kik ennek magyarázatát nem tudták — zúgolódtak és panaszkodtak a sötétség miatt, mint minden újításra; bennünk azonban meggyőződésé vált azon illetékes helyen szerzett információkról való megállapodásunk hogy a Sz. S. cég illetőleg Bodnár üzemvezetőt a világitási késésért semmiféle mulasztás ez esetben igazán nem terhel, tehát méltatlan volna a megrovásra.

Ha tekintetbe vesszük, hogy világitásunk még új, itt-ott hiányos s még több helyütt javítani valót hogy maga után, mikre csak idővel jönnek rá s mi végett a szerelők még nap-nap után vizsgálódva dolgoznak a vezetéken. Mert hiszen semmi sem tökéletes s nem is tarthat örökké.

Mindamellét ezen kis vismajor nálunk az első eset. Az első rövid sötétség melyben hagyott bennünket villanyvilágításunk. Ez még nem oly megrovandó nagy baj. Szóra sem érdemes. Tekintsünk el ettől annál is inkább minthogy Bodnár üzemvezető s a lehetőség szerint minden igyekezetével és teljes jóakarattal azon lesz, hogy áramfogyasztó közönségünk még a szerződésben megkötött időpont előtt is világíthasson tetszése szerint. Miért ne? Hisz a cégnek is érdeke ez!

Ha figyelemmel kísérjük a lapok hasábjain a nagy városi villanyvilágításokat, ott ugyanezek, sőt sokalta nagyobb zavarok is előfordulnak, szó nélkül. Nyugodjunk hát bele mi is. Ehhez is hozzá kell szoknunk és leginkább most az elején míg az üzem kezdetleges legyünk türelemmel és elnézéssel. Nem lesz ez mindig így!

Ich beehre mich meinen verehrten Kunden von Kevevára und Umgebung bekannt zu geben, dass ich meine komplette

Leichenbestattung

wieder neu errichtet habe, und somit jederzeit in der Lage bin AUFBAHRUNGEN von der einfachsten bis zur feinsten Ausführung nebst LEICHENWAGEN (offen u. Glas) zu übernehmen wobei ich die so'iedesten Preise in Anwendung bringe.

Mitt aller achtung

M Gorek.

im Martin Dornstädter'schen Hause, Hauptgasse.

Uj izzólámpák!

Az izzólámpák elkészítésénél egy új találmány látott napvilágot, amely kevesebb áramfogyasztással erősebb és szebb fényt ad mint az eddigi szénszálas lámpa. Ezenkívül még olcsóbb mint a szénszálas sőt még a petroleum lámpánál is. Ez az új találmány a **Metallum**-drótlámpa. Hogy ez igaz azt a következő számitásból láthatjuk.

petroleum	szénszálas lámpa	Metallum drótlámpa
használata esetén napi 3 órai használatot és 32 gyfű lámpa haszn. feltételezve.		
A petroleum literjét átlag 40 fillérrel számitva az évi összes kiadás K. 64:80	32 gyf. × 3:5 Watt. × 1000 óra egyenlő 1120 hektovattóra à 7 f. — K. 78:40	32 gyf. × 1 Watt. × 1000 óra egyenlő 320 hektovatt. à 7 fill. K. 22:40

Ha tehát a petroleum literjét átlag 40 fillérrel az elektromos energiát ellenben hektovattontként 7 fillérrel számitjuk a **Metallum villamosfény** a petroleum és szénfonalas lámpa költségeinek csak $\frac{1}{3}$ -ába kerül.

Ezenkívül a **Metallum** lámpa erős kivitelű vakító fehér fényt ad, és 110 Volt feszültség és 32 gyf. erősségben csak K. 1.50-be kerül.

A **Metallum** lámpákat a helybeli **Behr Hugó** cég vezeti be, hogy az itteni közönség könnyen hozzá juthasson és igénybe vehesse ezen új és olcsó találmányt.

Ez az igazi!

WAGNER „HANGSZER KIRÁLY“

Budapest, József körút 15.

Különleges hangszerei a következők: Varázsfuvola ajándékkal, 4 kor. Csodaréztrombitavastag rézből 6 korona. Tüntérharangok, 15 csengő 8 korona. „János vitéz“ fuvola 1 és 2 kor. Varázshegedű, felszereléssel 6 korona Jegasztárogató, billentyűkkel 16 kor. Ének-lőgépj, amerikai, tölesér nélkül.

Saját javító szakműhelyek!

A milánói, párisi és londoni kiállításokon a cég az első díjakkal lett kitüntetve.

Fényes árjegyzék ingyen. Ovás! Ügyeljünk a „Wagner“ névre és a 15, ős házszámra.

Nyomatott az Oberläuter - féle kövnynyomdában, Kevevárán.

Üzlet megnyitás.

Alúlirott tisztelettel tudomására adom Kevevára és környéke közönségének, hogy a piactéren a **Harich**-féle házban egy

szabó üzletet

nyitottam.

Hivatkozással több évi gyakorlatomra, ígérhetem, miszerint arra fogok törekedni, hogy az igen tisztelt közönségnek a legjobbat, legújabbat és legizlésesebbet előmutathassam és olcsó szabott árak mellett eladhassam.

Tisztelt leendő vevőim nagybecsű pártfogását kérve maradtam

mély tisztelettel

Erdelyán Erdődi Miklós

magyar polgári szabómester.

Steckenpferd

liliumtejszappan

Bergmann és társa Tetschen a/E cégtől elérhetetlen hatású szepők eltávolítására és nélkülözhetetlen szer arc és bőrápolásra, mit számtalan elismerőlevéllel bizonyíthatunk. Gyógytárakban, Drogeriákban, Illatszert és fodrász üzletekben 80 fillérért kapható. Szintugy páratlan hatású női kézápolószer a Bergmann „Manera“ liliumkrémje, mely tubusokban 70 fillérért mindenütt kapható.

20 Hektoliter

heurigen Riesling sind zu verkaufen beim Advocaten **Dr. Bozsosky.**

Könyvkötői műhelyekben
mindenfélé e szakmába
vágó munkálatok a leg-
nagyobb szakértelem-
mel elkészítetnek.
Oberläuter Róbertné.

Székelykeve község előjáróságától.

3096/913 sz.

Hirdetmény.

Székelykeve község előjárósága részéről közhírré tétetik, hogy 1 drb. 3 éves jókarban levő kiseteltezett magyar fajta tenyészbika valamint 3 drb. 5 éves jókarban levő kiseteltezett mangalica tenyészkan nyilvános árverésen legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el fog adatni.

Az árverés f. évi november hó 15-én d. e. 9 órakor a községi gazdasági udvarban fog megtartani.

Székelykeve, 1913. október hó 29.-én

Előjáróság.

1164/913 vgrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § -a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Lugosi kir. jbiróságnak 1913 jul. 19-én Sp. IV. 498/2 ill, Bpest VII. k. kerület kir. jbiróságnak 1913 évi Sp. IX. 1104/2 számú végzése következtében Dr. Vidacs Hugó Bpesti ügyvéd által képviselt Szigeti Béla bejczég javára és Vérbes és társa bej Lugosi czég javára kevevára lakos ellen 62 kor. 57 f. és 68 kor. 57 fill. s jár. erejéig 1913 évi Augusztus hó 31 n foganasított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 2500 kor.-ra becsült következő ingóságok: u. m. Motor és kukoriczamorzsoló, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kevevára kir. járásbitóság 1913-ik évi V. 767/1 ill. 759/1 számú végzése folytán 68 kor. 57 fill. tökekövetelés és 6 K. 40 fill. 40 fill. költség és 62 K. 471 f. tőke és ennek 1913 évi március hó 18 napjától járó 5% - os kamatai, és eddig összesen 54 korona 90 fillérben bíróilag már megállapított, költségek erejéig, alperes kevevára lakásán leendő megtartására 1913 évi novemb. hó 3 napjának délutáni 1 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési alapot nyertek volna ezen árverés az 1881. LX. t. cz. 120 § -a temében ezek javára is elrendeltetik.

Kevevára 1913 évi okt. hó 21 - én.

Orsó János kir. bir. vég.

